

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 52

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 11 de juny del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 4536/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a no canviem dèficit per finançament. 1113
- 2) **RGE núm. 5216/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del projecte de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera. 1110
- II) Debat i votació de l'escrit RGE núm. 2279/13**, presentat per l'Ajuntament d'Alaior, pel qual se sol·licita que el Parlament insti la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears a revisar contractes administratius locals. 1117
-

(Inici de sessió no enregistrat)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, si els sembla bé, senyors portaveus, en lloc de començar per la primera proposició no de llei, començaríem per la segona, que la primera la fa el Sr. Pons i no és aquí, i començaríem per la segona, si no tenen res a dir. Si?

Idò, primer de tot, bones tardes a tots i a totes, en primer lloc demanar si es produeixen substitucions.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Misericòrdia Sugrañes substitueix Santiago Tadeo.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Sí, gràcies, Sr. President, Pep Torres substitueix Virtudes Marí.

EL SR. PRESIDENT:

Virtudes Marí. Hi ha alguna substitució més? No hi ha més substitucions. Idò, així, no hi és ara mateix, venia més endarrera... Miquel.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, Sr. President, Miquel Àngel Jerez substitueix Vicent Serra.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5216/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del projecte de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera.

EL SR. PRESIDENT:

Passarem al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5216/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a retirada del projecte de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista intervé el Sr. Boned, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. No crec que faci servir ni tan sols els deu minuts, per una raó molt senzilla, com podran comprovar la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista fa referència directa a la necessitat, en l'opinió del nostre, que s'ha de retirar el projecte de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera, coneguda oficialment així, i popularment com la llei dels nous impostos.

Una vegada que per part del Govern es va anunciar l'ajornament del seguiment del tràmit parlamentari d'aquesta normativa, d'aquesta llei, posposant-la a una vegada que acabi la temporada turística, també la veritat és que ens plantejarem si valia la pena mantenir aquesta proposta o potser doncs també la podíem ajornar. Però varem entendre que arribat el seu

moment, en el darrer trimestre, i tindrè l'oportunitat segurament de tornar-ne parlar, si n'és el cas, però tenim ara també l'oportunitat de tornar posar en valor algunes qüestions que entenem que són important, repetesc, malgrat l'anunci que es posposa a què passi la temporada el seguiment del tràmit d'aquesta llei.

En qualsevol cas, el que sí està molt clar és que era una llei que havia creat un rebuig generalitzat dins uns importants sectors que tenien relació directa o indirecta amb el que consideram a les nostres illes la principal indústria de les Illes Balears que és el sector turístic. Si bé no es parla en aquella llei d'impost directe sobre el turisme, sí que alguna de les propostes impositives que es feien en aquesta llei tenien una repercussió, com moltes altres qüestions a la nostra comunitat autònoma, tenien repercussió en aquest sector turístic.

Clar, si ens plantejàvem la situació que continua una indesitjable crisi econòmica i ens plantejàvem que una de les bondats que té la nostra comunitat autònoma és que durant la temporada d'estiu aquestes circumstàncies totalment adverses, segurament, durant els mesos d'hivern es poden veure una mica en una millor situació per part d'un sector econòmic a les nostres illes, bé, enteníem que no era la millor opció cercar fórmules tributàries que acabassin repercutint negativament damunt aquest sector, que, repetesc, és el que arrossega la resta de l'economia de les nostres illes.

Per tant, entenent que podia tenir conseqüències negatives sobre aquesta situació econòmica de bonança que se'ns presenta durant la temporada d'estiu, és pel que entenem que hem de mantenir la necessitat de sol·licitar la retirada definitiva d'aquesta llei. I dic que entenem que s'ha de mantenir la necessitat, perquè el que ha fet el Govern no ha estat anunciar la retirada perquè pogués tenir repercussió negativa en aquest sector econòmic o en aquest sector turístic, sinó que el que ha fet és que, ja que som sobre la temporada, ho posposam a què passi aquesta temporada. Però ara mateix s'ha generat el dubte de si hi ha voluntat que en el darrer trimestre es tramiti, s'apliqui aquesta llei, les conseqüències que tindrà, i ningú no ha dit tampoc que de cara al futur, per a la propera temporada turística, aquests mateixos tributs, aquests mateixos impostos sí que es decideixi per part del Govern aplicar-los, amb la qual cosa si ara tenia conseqüències negatives, pot ser si van avisats amb més antelació els mateixos sectors afectats podem fer algunes previsions, però no lleva que aquesta nova càrrega impositiva suposi un perjudici als negocis afectats.

Per tant, entenem que la millor opció seria no anunciar que es posposa a què passi la temporada, sinó anunciar que definitivament, i reconèixer, tal com s'ha explicat també per part dels propis sectors econòmics i socials en aquestes illes, a les nostres illes, que la proposta tributària en tràmit parlamentari del Partit Popular tendria més repercussions negatives que les bonances que se li suposen, com és la millora d'ingressos a les arques de la comunitat autònoma.

No m'estendré molt més, perquè repetesc que és un tema que ja n'hem parlat molt, segur que tendrem l'oportunitat de tornar-ne parlar en el darrer trimestre d'aquest mateix exercici, però entenem que sí valia la pena ara que comença la temporada posar en valor la necessitat de no posar entrebancs al bon desenvolupament d'una temporada turística que és la font principal d'ingressos de la comunitat autònoma. I tal vegada la millor opció continuam pensant que era anunciar la retirada definitiva de la llei, no posposar-la.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. I en el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, moltes gràcies. Tampoc no..., els estalviaré allò dels deu minuts, per al bé de tots i de totes.

Ja ens sembla bé, i ho hem dit en altres ocasions, al nostre grup parlamentari que es retiràs el projecte de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera de les Illes Balears, el que no sabem és si ara se sostindran les finances de les Illes Balears, i el nostre grup, i és ben sabut, a diferència del Partit Popular, el qual, almanco en el programa electoral està en contra dels impostos, estam a favor que hi hagi impostos, en el que no estam d'acord és que hi hagués determinats tipus d'imposts, que, amb l'excusa de la sostenibilitat, introduïa uns impostos que acabaven gravant el consum i la línia de flotació, per tant, de l'economia productiva, i que, al nostre parer, no eren ni verds ni progressius, que és, diguem el model impositiu i el model fiscal que vol el nostre grup polític.

De totes maneres, a mi aquests dies, ho dic per dir alguna cosa diferent del que ja s'ha dit fins ara, m'han sorgit seriosos dubtes, perquè al principi pensava que el Govern del Partit Popular i el nou conseller havien retirat aquest projecte d'imposts pel malestar empresarial que havia generat aquesta idea, però aquests dies darrers no sé si el mèrit l'hem d'atribuir al Sr. Aznar, que ha vingut aquí amb força amb aquesta mena de *revival* a dir que fa falta un altre sistema fiscal i que el Govern del Sr. Rajoy està impulsant massa impostos, no sé si el Sr. Rajoy ja li ha començat a fer cas, igual aquí, que són molt avançats per a aquestes coses, a l'hora de fer cas a Madrid o almanco als seus referents ideològics, ja s'hi han avançat. Però bé, això era només per introduir una nota una mica diferent del que s'ha dit fins ara.

El nostre grup, per anar acabant, saben que ha plantejat des del principi alternatives, abans fins i tot que es presentàs aquest projecte de llei que ara s'ha retirat, en el seu moment vàrem presentar propostes d'imposts d'augment dels trams alts de l'IRPF, i en aquest cas també al projecte hi vàrem presentar tant propostes de supressió, com propostes alternatives que, a més, generaven molts més ingressos que el que plantejava inicialment el Govern: un impost d'estades turístiques, un impost ambiental i fins i tot hi ha també registrada, vàrem tenir un debat arran d'una proposta del Grup Socialista, i nosaltres també tenim una proposta presentada a la Comissió

d'Economia, una impost de dipòsits bancaris, rebutjant també aquesta opció del Govern central de posar un impost zero, d'alguna manera invalidar la possibilitat que aquí tendríem de gravar aquesta mena d'imposts.

La qüestió és que, senyores i senyors, fan falta ingressos i a aquest grup el trobaran sempre, el partit que dona suport al Govern i el Govern mateix, sempre que siguin en aquesta línia, impostos verds i progressius. Bé que l'hagin retirat, ara veurem com quadren els comptes. Per això, en principi, si no fan cap barbaritat també ens hi podem trobar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. I per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Camps té la paraula, també per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. La proposta que avui ens fa el Grup Socialista ens dona peu a haver de recordar un poc la història recent d'aquesta comunitat autònoma, que ha motivat finalment que el Govern vagi a plantejar la possibilitat d'una llei on es creen tres nous impostos. Hem de pensar que tenim una crisi, una crisi que no és actual, no és de l'any passat, és una crisi que ve del 2007, 2008, 2009, una crisi dura, persistent, que el Partit Socialista va negar, i com que la va negar no va prendre mesures i com que no va prendre mesures encara es van aprofundir les conseqüències, les causes de la crisi. Per tant, partim d'una base on hi havia una crisi, no es van prendre mesures perquè van negar la crisi, per qüestions electorals, i ara patim unes conseqüències d'aquesta crisi on no es va voler prendre mesures per intentar minimitzar-la.

I quan ja detecten que és una crisi, quan ja diuen, bé, realment hi ha una crisi, s'equivoquen amb el diagnòstic: es van pensar que era una crisi de demanda, quan en realitat era una crisi de deute, i per tant van posar en marxa polítiques expansives de despesa, que açò va suposar un augment del dèficit, de l'endeutament i per tant un increment de la despesa a un moment on els ingressos davallaven, un increment del dèficit, vam arribar a Balears a més de 1.000 milions d'euros anuals; el deute es va triplicar, vam passar de 1.700 milions a més de 6.000 milions de deute, deute que hem de tornar amb interessos; i tot açò sense reactivar l'economia i sense crear llocs de feina, perquè hem de recordar que l'atur en aquesta comunitat autònoma, a pesar d'aquestes polítiques expansives de despesa i polítiques expansives d'inversió, va passar d'uns 27.000 aturats a més de 71.000 aturats en quatre anys, és a dir, van triplicar pràcticament l'atur.

Per tant, polítiques equivocades, no van detectar la crisi, quan la detecten posen en marxa polítiques equivocades que el que van fer va ser aprofundir encara més en la crisi i no varen solucionar res i tampoc van crear llocs de feina.

La situació dels comptes públics, quan el Govern, aquest govern comença la legislatura, estaven en una situació límit; el bucle de despesa, dèficit i endeutament que havia creat el Govern era imparable, era una situació en què ni tan sols hi havia possibilitat de pagar les nòmines, tots recordam com les nòmines d'aquest parlament arribaven tres o quatre dies més tard. Açò era així, és a dir, perquè no hi havia..., les tensions de Tresoreria eren brutals.

A açò hi hem d'afegir, açò és com a pinzellada, que també ajuda a aquesta situació, un deficient model de finançament, injust, perjudicial, del qual també n'hem rallat moltes vegades, però que també ens afecta molt directament.

Una situació, clar, quan un s'endeuta molt, quan un té molt dèficit, les entitats financeres que t'han de finançar comencen a desconfiar de tu i comencen a no deixar els doblers. I per tant, van aturar de donar crèdit al Govern, perquè aquell govern ja no tenia crèdit, la desconfiança dels sectors financers era immensa amb aquell govern. I com a única alternativa, i avui el conseller ho explicava en el Ple del Parlament, van posar en marxa els bons patriòtics, quan el banc ja no ens dóna anem a cercar els estalviadors, els ciutadans que ens deixin els doblers. Teníem unes tensions de Tresoreria brutals.

Bé, davant açò el Govern que va entrar el primer que va haver de fer va ser reduir despeses, intentar reconduir aquell descontrol en els comptes públics i reduir el dèficit, és que era prioritari reduir el dèficit, i es van reduir les despeses com a primera opció, reduir les despeses al màxim. Una reducció de despeses, hem de pensar que a l'any 2011, amb només mig any es van reduir en més de 600 milions, i així i tot vam acabar amb un dèficit d'un 4%, i ja en el 2012, amb uns pressuposts fets per aquest govern i aprovats per aquest parlament, vam reduir el dèficit d'un 4,1 a un 1,8, un èxit rotund de tots els ciutadans i també, lògicament, d'aquest govern. Era fonamental reduir el dèficit, per donar confiança, per donar credibilitat i perquè les entitats financeres ens poguessin continuar finançant.

Una altra conseqüència d'aquestes polítiques equivocades és que avui, l'any 2013, haguem de pagar 800 milions d'euros als bancs, en devolució de préstecs, d'amortitzacions, amb interessos, 800 milions d'euros, 2 milions d'euros cada dia, avui 2 milions, 2 milions més d'euros cada dia. Bé, per tant, davant aquesta situació i davant un moment en què el marge de reducció de despesa, i el conseller en aquesta mateixa comissió ja ho va dir, és molt petit, l'única via per quadrar els comptes i per anar eixugant el dèficit és actuar sobre els ingressos i per açò es va fer aquesta llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera d'aquesta comunitat autònoma.

Algú es creu que si no s'hagués més que triplicat el deute i que ara no haguéssim de pagar els 800 milions d'euros que hem de pagar als bancs, avui parlaríem de possibilitat de posar impostos? És evident que no. Algú creu que si el pacte de progrés no hagués deixat un dèficit de més de 1.000 milions d'euros cada any, avui parlaríem de pujar impostos? Si tinguéssim un sistema de finançament més just, avui rallaríem d'imposts? No, però és que avui hem de tornar 800 milions d'euros als bancs, avui hem hagut de reduir un dèficit brutal, tenim més de 6.000 milions d'euros de deute; tenim un sistema de finançament injust, és que tot açò ens condiciona.

I per responsabilitat, no per gust, no perquè a nosaltres ens agradi pujar impostos i crear impostos nous és perquè hem duit a aprovació aquesta llei de mesures tributàries. Una llei de mesures tributàries que, des del Govern, s'ha ajornat fins després de la temporada turística, no volem que afecti negativament la temporada turística. Per què? Perquè qualsevol impost, tots, els seus, els que vostès també aplicarien i els nostres, tots detreuen doblers del ciutadà per dur-los a les arques públiques, tots detreuen doblers dels ciutadans i tots afecten el consum, tots. Però és que en aquests moments la situació és de summa delicadesa i ens obliga a haver de crear aquests tres nous impostos, tres nous impostos que són ajornats per a després de la temporada i es continuen negociant amb els sectors afectats, nosaltres continuam negociant per suavitzar aquests tres impostos, continuam negociant perquè aquests impostos siguin el menys perjudicials possible i continuam negociant perquè surti una llei el millor possible i el menys nociva possible per als sectors afectats.

Nosaltres, la proposta aquesta la votarem en contra, lògicament, nosaltres creim que, per responsabilitat, hem de continuar endavant amb aquest projecte de llei d'imposts, que evidentment enguany ja la possibilitat de recaptació serà mínima, perquè d'aquí que es puguin aprovar..., però sí que és ver que en aquests moments és necessari poder tenir una llei d'imposts per poder tenir uns ingressos extra que són necessaris per quadrar els comptes i per anar a poc a poc reduint i eixugant el dèficit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. I per contradiccions, Sr. Boned, si vol fer ús de la paraula... Idò té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Començaré pel final del que ha dit el Sr. Camps. Diu que és una llei d'imposts necessària per quadrar els comptes. Una de les coses que ens hauran de contar és si en aquest exercici comptaven amb més..., amb prop de 70 milions d'euros d'ingrés per aquests impostos, i no hi seran, i no hi seran..., ens haurà de contar com quadren. Si la llei és necessària per quadrar els nombres però no tenen la llei, no poden aplicar aquests impostos i per tant no tendran aquest ingrés, idò ens ho haurà de contar. Sí, llavors també allò del dèficit ens ho haurà de contar. Hi ha moltes coses que en el darrer trimestre segurament tendrem l'oportunitat de comentar. Per tant sí hi haurà moltes coses que haurem de quadrar.

Seguint del final cap endavant, ens parlava del deute. Aquí tornam al de sempre, la història que al final no acaba essent més que l'exposició per part del portaveu del Partit Popular d'un guió de pel·lícula de ciència ficció que avui en dia ja ningú, llevat dels votants..., no, ni tan sols els votants, els afiliats i els representants del Partit Popular són els únics que s'ho creuen, perquè fins i tot hi ha molts de votants que votaren el PP que ara s'estiren els cabells per haver-ho fet, perquè el PP els ha portat a la ruïna sense més..., sense més.

Per tant si buscam història, potser la història no fa falta anar-se'n molt més enrere, potser ens podem apropar més al dia d'avui per fer història, i podíem parlar d'increment de taxes aeroportuàries, de la benzina més cara de l'Estat que es paga a les nostres illes, d'una pujada de l'IVA quan vostès havien promès un IVA súper reduït, i estic parlant tot d'això d'afectacions directes al sector turístic, que és bàsicament l'argument de la nostra proposició no de llei; o el cànon de sanejament de l'aigua, també l'increment, que també afecta molt directament el sector turístic.

Això és la història, això és la història més recent, que passa per un incompliment dels compromisos històrics del Partit Popular, una falsedat més i una mentida més aportades pel Partit Popular a la història d'aquestes illes, i un resultat que és catastròfic per a la societat d'aquestes illes, perquè això té com a conseqüència directa, al marge de tot el que vostè ens ha contat i d'aqueixa pel·lícula de ciència ficció, una reducció de la capacitat de consum de la nostra societat, i quan la nostra societat té una reducció dràstica de la capacitat de consum els ingressos de la mateixa comunitat autònoma i dels altres perilla.

La recuperació i reactivació econòmica no està prou clara, com a mínim el que vostè ha apuntat que era un èxit, ha dit, de la societat i d'aquestes illes; jo li diré: no, és un èxit relatiu, perquè ni tan sols no varen ser capaços, a pesar de tot el sacrifici, d'arribar a l'objectiu de dèficit, per tant un èxit relatiu del Govern, i un sacrifici descomunal dels ciutadans amb més necessitats d'aquestes illes. Aquesta és la realitat, no la que pinta vostè, i el més trist és que l'èxit del Govern no comporta directament l'èxit social, això és molt trist, i que vostès vagin bravejant d'això em pareix encara més trist.

Perquè clarament el que necessiten les nostres illes són polítiques de reactivació econòmica, necessiten decisions que vagin encaminades a crear llocs de feina, i vostès, que són els defensors que els llocs de feina els ha de crear el sector privat, l'empresa privada, el que fan és mantenir un projecte de llei en el Parlament que va en contra d'aqueixes mateixes empreses que han de crear aquests llocs de feina, perquè si no... No, aqueixes empreses, Sr. Camps, els ho han dit, a vostès, no sé si vostè avui ha estat assegut amb ells o no, però els ho han dit: "Si vostès apliquen aqueixa política, quan vostès apliquin aqueixa llei d'imposts nosaltres aturarem els nostres projectes de millora, d'expansió". Suposarà 3.000, 3.000 llocs de feina al carrer, eliminats, 3.000; ho han quantificat ells directament, no hem estat nosaltres, ho han quantificat ells.

Per tant, Sr. Camps, vostès s'han de remuntar sempre a la història, han d'anar a vendre allò que no és així, fins i tot quan parlen de deute contenen les coses a mitges. No s'ha amagat mai el passat govern d'haver anat a incrementar l'endeutament, però per unes qüestions molt diferents de les que vostès feien

anteriorment. I li diré una cosa: els ciutadans han de pagar impostos, hauran de pagar diu vostè que més impostos per fer front al deute desbocat d'aquesta comunitat autònoma, però gràcies al Govern del Partit Popular a partir de 2012 els ciutadans d'aquestes illes hauran de fer front a 1.700 milions més de deute d'aqueixa comunitat autònoma. És el que vostès han endeutat aquesta comunitat autònoma en un sol exercici, un sol exercici!, Sr. Camps, un sol exercici.

Per tant vostès com sempre contenen les coses a mitges. Ja sé que no li agrada que li diguin aqueixes coses, però les coses són com són, i a vostès no els agraden, però sumi, sumi, sumi. Ara igual ens vol fer creure que els 800 milions per pagar proveïdors no els hauran de pagar els ciutadans d'aquestes illes, potser ens volen fer creure que no. Ah, no! Idò sumi-li els 800...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, li toca anar acabant, i, Sr. Camps, li toca anar callant.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab..., acab, Sr. President. Sumin els 800 milions als 900 milions que vostès tenien aprovats en pressupost i veurà la suma quina és, i això és mèrit del Partit Popular.

Com li dic, estan vostès ofegant la recuperació econòmica, no estan fent propostes en positiu de cara a la societat, i només busquen el seu lluïment personal, res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Acabat el debat passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 5216/13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Idò eren 5 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció. Per tant queda rebutjada la Proposició no de llei 5216.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4536/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a no canviem dèficit per finançament.

I ara, que ja ha arribat el Sr. Pons, passam a la primera proposició no de llei, que era la RGE número... sí, que era vostè que l'havia de defensar, sí, per part del Grup Socialista, i per això l'havíem botat, la RGE núm. 4536/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a no canviem dèficit per finançament.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS intervé el Sr. Abril, també per un temps de deu minuts. Té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies. Tampoc no faré servir els deu minuts perquè hem parlat crec que en massa ocasions en els darrers temps en aqueixa cambra sobre aquests temes.

Crec que el títol de la proposició no de llei és prou explícit, no canviem dèficit per finançament, i d'alguna manera ja ho diu tot pel que fa a la filosofia d'aqueixa proposició. Jo he insistit a més sobre aquesta qüestió en diferents debats que hem tengut, sobretot sobre el tema de la revisió del sistema de finançament que està obert en aquests moments, també sobre el debat obert que hi ha lligat a l'actualitat política sobre la revisió també dels objectius de dèficit i la simetria o no simetria amb què s'han de tractar les comunitats autònomes, i en particular la nostra, i la darrera vegada crec que va ser a la compareixença del conseller d'Hisenda.

El nostre grup pensa que per una part hi ha del debat del finançament autonòmic i per l'altra hi ha el debat sobre el dèficit. Sobre el tema del finançament no m'estendré; partim d'una situació que ja coneixem de dèficit històric, de maltractament, fins i tot d'espòli s'ha parlat a un moment donat, cap a les Illes Balears per part del Govern central independentment dels colors polítics que hi ha hagut. Malgrat les millores damunt el paper, almanco en els darrers anys, a l'hora de la veritat i damunt les liquidacions no s'ha notat gaire aquesta millora. Això sense parlar de les competències mal dotades, en especial les d'educació i sanitat, que arrossegueu un dèficit històric de més de 500 milions d'euros per haver estat mal transferides en el seu moment, un REB que ha estat insuficientment desenvolupat, sobretot si l'objectiu d'aquest REB era compensar o pal·liar els sobre costos derivats de la situació insular i doble i triple insularitat que patim a la nostra comunitat, i en definitiva perquè a més el sistema de finançament és injust, és poc transparent i és fins i tot enganyós, com jo crec que tots els grups parlamentaris han expressat, si no amb aquestes paraules amb paraules o amb termes molt semblants, les darreres vegades. Dic allò de poc transparent, a més, perquè vull recordar que la darrera vegada que es varen publicar les balances fiscals de l'Estat amb les comunitats autònomes, que va ser el 2005, no se n'han tornat a publicar tot i que es va anunciar que es faria periòdicament, el resultat era que hi havia al voltant de 3.000 milions d'euros que se n'anaven a l'Estat via impostos i no tornaven via inversions ni serveis de cap tipus cap a les Illes Balears, i això per a nosaltres és del tot injust.

I per l'altre costat hi ha el debat sobre el dèficit, i sabem també el que pensa el Grup Parlamentari MÉS sobre aquest tema: que evidentment els comptes han de quadrar i que hi ha d'haver òbviament uns objectius de dèficit, però que el problema central no pot ser, de totes les polítiques, ni ho és a les Illes Balears ni ho és a l'Estat espanyol ni ho és al conjunt del nostre entorn, no és el dèficit, que a més si volen que parlem del dèficit com a problema podem parlar que del 80% del dèficit en tot cas el responsable, qui l'acumula i qui du la motxilla, és el Govern central, i de l'altre 20% ho són les comunitats autònomes i els ajuntaments, i no es pot supeditar tota la

política, començant per la política econòmica, al compliment d'objectius de dèficit, aparant o situant en segon, tercer o quart terme les polítiques necessàries i els temes necessaris d'abordar, com és el tema de l'atur.

Per tant pensam que tot i coincidir en el temps aquestes dues qüestions, i en el debat obert que hi ha en el si de la societat i sobretot en el camp de la política pública, no podem compartir que es mesclin aquests dos debats, perquè ja hem sortit escalivats altres vegades, perquè per exemple -i ho he dit abans- quan es va aconseguir una millora la darrera legislatura del govern progressista a nivell d'Estat llavors el que amb una mà se'ns donava amb l'altra, amb el fons de suficiència, se'ns llevava, i només enguany són 624 milions d'euros que se'n van i no tornen. Per tant el que guanyam per una banda ho perdem per l'altra.

Si tornam a supeditar la consecució d'un sistema de finançament just, que jo crec que tots i totes desitjam, lligar-lo a l'objectiu de dèficit, doncs crec que francament hi sortirem perdent, i per això el nostre grup parlamentari no és partidari de mesclar aquests temes i per això el nostre grup parlamentari presenta aqueixa proposició no de llei que es diu així, "no canviem dèficit per finançament", i que té tres propostes molt senzilletes. La primera diu això, que no s'ha de lligar un debat amb l'altre; potser es podria haver expressat millor dient que quan parlem de deslligar el sistema de finançament del compliment dels objectius de dèficit, deslligar el debat o la revisió de l'actual sistema de finançament pel compliment de l'objectiu de dèficit.

La segona, la supressió d'aquest joc de "trilerisme", com l'he definit en altres ocasions, que tenim amb el sistema de finançament, i que crec que coincideix fins i tot amb una de les darreres asseveracions de l'anterior vicepresident econòmic, del Sr. Aguiló, que és que s'ha de suprimir aquest fons de suficiència, i crec que és un punt en el qual tots els grups podríem estar d'acord.

I la tercera proposta de la nostra proposició és simplement instar el Govern de les Illes Balears, animar-lo, si volen, perquè a la negociació amb el Govern de l'Estat negociï un increment també de la capacitat normativa pròpia en matèria de recaptació d'impostos, un discurs que jo crec que hem sentit també tant per part de l'anterior responsable econòmic com per part dels nous titulars, tant del titular d'Hisenda com del titular d'Economia.

Jo crec que a més aquesta proposició està expressada en uns termes que crec que faciliten..., no parlem, tot i que és el nostre horitzó, l'horitzó del nostre grup, del concert econòmic solidari com el sistema ideal que seria just el contrari del que tenim ara, seria un sistema de justícia, un sistema transparent i lluny dels enganys de l'actual sistema, i tampoc no parlem de sobirania fiscal, que seria la capacitat plena de percebre nosaltres tots..., de recaptar nosaltres tots els impostos, i per tant d'administrar les necessitats. Crec que està expressada aqueixa proposició en uns termes prou laxos com per assolir jo crec que el suport unànim del conjunt dels grups.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. I en torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Farem una reflexió sobre cada un dels diferents punts d'aquesta proposició no de llei, i evidentment començaria tal vegada amb la reflexió que poques coses succeeixen per casualitat, i de fet fa ja un cert temps que en absolut no és per casualitat, sinó que jo crec que perfectament intencionat, que el Partit Popular ha decidit mesclar la idea de l'objectiu de dèficit amb el finançament dins el debat polític, i hauríem de repetir i de recordar -ho hem fet en més d'una ocasió- que evidentment són dues qüestions que és fonamental separar a l'hora d'establir objectius i negociacions. Primer perquè evidentment l'objectiu de dèficit és capacitat d'endeutament per poder anar als bancs i sol·licitar crèdit amb un límit determinat, i el finançament en canvi són les aportacions que el Govern de l'Estat remet a les comunitats autònomes, i en aquest cas a les Illes Balears.

Jugar i confondre aquests dos conceptes, lligar-los un amb l'altre no persegueix més, i ho repetia abans, que perseguir una certa confusió dins la ciutadania, que té evidentment una certa intencionalitat. I té una intencionalitat per justificar el que han estat dos anys de govern i de resultats que en absolut no són els que el Partit Popular va assegurar que serien, perquè no s'ha complert l'objectiu de dèficit i de sobte han decidit incrementar-lo, sol·licitar un increment del mateix quan sempre, durant més d'un any i mig, s'hi havien negat. Reconèixer aquesta errada evidentment no és fàcil, i per tant un pot entendre que se cerquin algunes excuses.

I per altra banda en matèria de finançament hem vist com tampoc no s'han complert molts dels objectius que estan marcats per la mateixa normativa. No han arribat les inversions estatutàries que estan fixades i que es poden quantificar al voltant d'uns 800 milions d'euros de dèficit, ni s'ha elaborat ni s'ha començat a elaborar el nou REB, que d'aquí a mig any hauria d'estar ja redactat si volem que entri en vigor el 2014, tal com estableix l'Estatut d'Autonomia, i reconèixer aquests retards i reconèixer aquestes errades evidentment no és fàcil.

Per justificar-ho què han fet? Han decidit mesclar i justificar l'incompliment de l'un amb l'altre. Com que tenim un mal finançament no ens ha permès complir amb l'objectiu de dèficit; no complir l'objectiu de dèficit ens impedeix millorar el finançament, i aquí tenim una espècie de peix que es menja la cua entre ell mateix de manera intencionada dins aquest joc polític. I aquí evidentment hauríem de demanar obligatòriament al Partit Popular que rompi amb aquesta idea, no només amb la de la confusió davant els ciutadans, sinó sobretot, i és el que més ens preocupa, que ho utilitzi davant Madrid, perquè si és així poca capacitat i recorregut hi haurà a l'hora d'aconseguir fites. És més, hem vist durant dos anys que malauradament ni en un sentit ni en l'altra no han estat capaços d'avançar.

Hi haurà, per tant, en el primer punt, un total suport a aquesta idea de deslligar sistema de finançament dels objectius de dèficit, perquè l'únic que persegueix és confondre una ciutadania en temes ja massa complicats com perquè encara hagin de servir per justificar les errades del Partit Popular.

Donarem suport també al tercer punt, que fa referència a aquesta idea de negociar amb el Govern incrementar la capacitat normativa pròpia en matèria de recaptació d'imposts. És molt ambigua i segons com ho planteji un hi podria estar d'acord o no; en qualsevol cas, evidentment a negociar amb el Govern i afavorir aquest increment de la capacitat normativa, des del Partit Socialista deim que sí, i tant que sí. És més, fins ara o fins fa tres setmanes l'antic vicepresident econòmic havia repetit moltes vegades la importància de guanyar en la capacitat de legislar o de regular en matèria de recaptació d'imposts. Per tant entenem, a no ser que ara facin un altre canvi com moltes vegades sol fer el Partit Popular, entenem que a aquest ells també hi donaran el suport.

On tenim una petita discrepància i per tant no hi donarem suport, és al que fa referència a aquesta idea de reclamar al Govern de l'Estat la supressió del fons de suficiència autonòmic, i explicaré per què. Primer, perquè estem davant una espècie..., els castellans en diuen allò d'*encaje de bolillos*, on si toques una cosa va la mà que es desmunti tot, i així com està feta i plantejada aquesta proposta, que suposa supressió del fons de suficiència autonòmic, hem de ser conscients que dins aquest fons de suficiència econòmic hi ha alguns espais que a nosaltres ens donen garanties d'equilibri i de millora de finançament, d'una manera molt concreta pel que fa referència a la disposició addicional tercera de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, del finançament de les comunitats autònomes, la qual estableix, aquesta disposició addicional tercera, que una vegada s'hagi aplicat el fons de competitivitat, que és el que estableix l'aportació de les comunitats autònomes, si a pesar d'açò les Illes Balears quedessin per davall de la mitjana estatal llavors el fons de suficiència equilibrarà els comptes de tal manera que les Balears quedin sempre a la mitjana.

Suprimir el fons de suficiència entenem, per tant, si només feim açò i res més que açò, entenem per tant que caiem directament a tocar una de les peces que ens llevaria força a l'hora de..., sí, que suposaria passes enrere en relació amb allò aconseguit fins ara, que ha estat fer una passa cap endavant i almanco poder-nos situar devers la mitjana. I per aquest motiu, no perquè no hi hagi voluntat de tocar el plantejament general, sinó per no tocar una peça concreta que pot tenir conseqüències entenem que no òptimes per a les Illes Balears, no donarem suport a aquest segon punt.

Per tant, demanàriem que hi pugui haver votació separada en aquest cas, el primer i el tercer punt, deslligar el sistema de finançament dels objectius de dèficit direm que sí, per suposat. Que el Govern balear estigui disposat a negociar amb el Govern de l'Estat per incrementar la capacitat normativa en matèria de recaptació d'imposts, direm que sí per suposat. Ara, no ens carreguem el fons de suficiència sense donar-li una alternativa, perquè si ho feim així tal vegada perdrem recursos que en aquests moments estan garantits i que de fet, és de les poques coses que l'Estat compleix, sense que ni tan sols ho reclami el Govern autonòmic.

Per tant, feim el plantejament de mantenir-lo de què no s'aprovi aquest segon punt. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Abans de donar la paraula al representant del Grup Popular, dir-li Sr. Pons que la votació separada l'haurà d'acceptar el representant del Grup MÉS, en cas contrari no la podrem fer. Després quan hagi intervingut, Sr. Abril, ja ens dirà vostè si vol que ho fem així o com estava previst.

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Mercadal, també per un temps de deu minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President. Esper no emprar aquests deu minuts. En primer lloc dir que aquesta mesa d'aquesta comissió, com veuen du l'ordre del dia bastant a punt, perquè estam tractant una PNL del mes de maig. Moltes vegades es diu que les PNL es tracten amb molt de retard, però és veritat que aquesta té gairebé un mes, un mes just.

Amb el títol de la PNL nosaltres evidentment no hi podem estar d'acord. Per a nosaltres el dèficit està íntimament lligat al finançament i li ho explicaré. S'ha fet un esforç per part de totes les institucions del Govern balear per reduir el dèficit de la nostra comunitat, recordem que dèficit és quant més podem gastar d'allò que està pressupostat. L'esforç és considerable, tots els ciutadans també hem aportat el nostre gra d'arena perquè això sigui així i és un esforç impressionant quan hem passat d'un 4,2% de dèficit a un 1,8%. Una vegada que aquest dèficit més o manco està dins un camí encertat i dins un control molt important, reduint despesa, reduint empreses públiques i reduint tot allò que sobrava, es demostra que no és tan important el tema del dèficit, una vegada que ja hem entrat en cintura, després de dos anys de molts d'esforços de tots, sinó que allò que és important és tenir un finançament ajustat a les nostres necessitats, i m'explicaré.

Tant per la intervenció que ha fet el Grup MÉS, com la que ha fet el representant del PSOE, vostès volen que es deslliguin aquests dos conceptes, jo ho entenc, perquè vostès no tenien aquest punt així, no ho lligaven, gastaven allò que venia, sense tenir en compte el dèficit. Hem de recordar que quan la comunitat autònoma que vostès dirigien en aquell moment tenia un dèficit d'un 4,2%, l'objectiu també era molt menor, no és que sigui ara només que es parla del dèficit. De dèficit se n'ha parlat sempre. I quan el Govern estava dirigit pel pacte el dèficit estava absolutament disparat, això és evident. Per tant, entenc per una part que vostès no entenguin que es lligui finançament

al dèficit, però per a nosaltres és fonamental. Fonamental, com he dit, una vegada que ja hem fet tots els esforços, els ciutadans i el Govern de les Illes Balears, per reduir la despesa que sobrava i per entrar en cintura la despesa autonòmica. Però per què és important? Perquè les polítiques de finançament són les que fan possible totes les polítiques que desenvolupa el Govern de les Illes Balears. És a dir, si no hi ha finançament per desenvolupar aquestes polítiques, ja podem fer el que vulguem. El que passa és que la nostra comunitat té un finançament del tot insuficient i el finançament que tenim actualment, el que es va aprovar l'any 2009, no ha donat els resultats desitjats per a la nostra comunitat. No ha aconseguit situar-nos a la mitjana de les comunitats autònomes.

Què passa? El sistema d'organització autonòmic que tenim ha produït una descentralització de la despesa, ja n'hem parlat en diverses ocasions també. Les despeses més importants, educació, sanitat i serveis socials, s'han cedit a les comunitats autònomes, però infradotades, és a dir, no rebem els ingressos que hem de menester per pagar aquestes despeses. I en això jo crec que tots hi podem estar d'acord.

Per altra banda, la dinàmica d'aquest mateix sistema de funcionament que tenim ara mateix provoca que la comunitat autònoma també se situï en una posició morosa, perquè tots aquests ingressos que se suposa que la comunitat autònoma tengui una dinàmica positiva econòmicament, no vénen fins després de dos anys. Per tant, hi ha un retard en aquests ingressos per part de la comunitat autònoma, que ja podem fer molt bé els nostres deures i l'economia pot funcionar, però els ingressos que rep la comunitat autònoma no els rep fins després de 2 anys.

I ja ho va dir el Sr. Bauzá, s'ha d'aprofundir en cessió de capacitat normativa a les comunitats autònomes i donar més seguretat als ingressos. Cal procedir a una major descentralització dels ingressos, que estigui en correlació amb la major assumpció de despesa per part de les comunitats. És a dir, com ja he dit abans, s'ha descentralitzat la despesa per part de l'Estat, però no s'han descentralitzat els ingressos que rebem. Per tant, anam coixos i no tenim els ingressos que ens fan falta.

Nosaltres ja ho hem dit en moltes ocasions i, de fet, vàrem aprovar diversos punts d'una moció que es va presentar per part del Grup Parlamentari Socialista que va defensar el Sr. Pons, també el Sr. Abril i jo mateix vàrem discutir fa poques setmanes en el plenari, per tant, entenc que digui que el tema és redundant perquè n'hem parlat fa dos dies. Nosaltres pensam que el sistema s'ha de modificar, no s'ajusta a les necessitats de les nostres illes, no recull allò que és un fet molt important que és la insularitat, no recull tampoc un fet també molt important que és la població flotant que tenim a les Illes Balears i, per tant, no estam d'acord amb aquest sistema de finançament perquè ens deixa en una posició molt pitjor que la del nostre punt de partida.

En referència al dèficit relacionat amb el sistema de finançament, evidentment nosaltres sí que el relacionam, com ja li he dit, com s'ha expressat en moltes ocasions com per part del conseller competent, com per part del president del Govern, perquè si tenim un dèficit simètric, ens agradaria tenir un finançament simètric. I si tenguéssim un dèficit asimètric podríem tenir un finançament asimètric, per tant, és evident. Si tots ens hem de posar a la mateixa alçada pel tema del finançament, ens agradaria també tenir el finançament a la mateixa alçada.

Però aquesta PNL reclama un posicionament previ a una anàlisi, una anàlisi que s'està fent ara. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposició no de llei. Volem analitzar i ja varem acordar una sèrie de punts a la moció que es va presentar fa pocs dies en el ple del Parlament i una vegada tinguem analitzat com funciona aquest sistema de finançament, quines són les millores, tancarem els temes d'acord, però no amb caràcter previ tancar un posicionament quan ara mateix estam parlant d'això. I s'ha de tractar conjuntament, jo entenc que el Sr. Pons no pugui votar el segon punt d'aquesta proposició no de llei, perquè entenc que s'ha de tractar d'una manera conjunta.

Per tant, nosaltres, com ja els he dit, votarem en contra d'aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mercadal. Per contradiccions té la paraula el Sr. Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Molt breument. Respecte de la intervenció del Sr. Marc Pons, no tenim cap inconvenient d'entrada que es puguin votar els punts de la proposició per separat. Això entenc també que obligaria al Partit Popular a votar a favor, en coherència amb el discurs del Sr. Mercadal, amb alguna de les coses que ha dit.

En tot cas, però, el tema del fons de suficiència actualment és un problema per a nosaltres. Jo no sé què passa a altres bandes, però evidentment a altres bandes surten molt més beneficiades i això és una obvietat perquè nosaltres no sortim gens beneficiat del sistema actual. Una cosa és el paper i una altra cosa és la pràctica. És cert que tal vegada podríem haver cercat una redacció i eliminar això en el marc de la revisió del nou model de finançament. Però ara mateix és una cosa que a nosaltres ens sagna. El pitjor per a nosaltres d'aquest sistema de finançament és això, els deia abans, aquest "trilerisme", allò que se'ns dona per una part amb les millores que es varen aconseguir en el seu moment, se'ns lleva per l'altra amb el fons de suficiència que en opinió nostra funciona d'una manera molt arbitrària i el conjunt del sistema molt poc transparent.

Respecte de la intervenció del Grup Popular, el que fa és confirmar-me d'alguna manera la supeditació de tota la seva política i de les seves propostes al tema de l'objectiu de dèficit. De la mateixa manera que avui matí han insinuat quan els he plantejat que el diferencial de dèficit positiu que es pot aconseguir amb la negociació amb l'Estat, se dediqui a polítiques d'ocupació, però no, primer ara és tancar el forat que han deixat en el tema dels impostos, d'alguna manera que

plantejen el mateix en el tema del finançament. Per tant, allò prioritari sí o sí és el tema del dèficit per a vostès. Per això, quan diu això que hem entrat en cintura i ara començam a anar bé, jo li demanaria que fossin vostès els que tenguessin una mica de cintura i votessin a favor d'aquesta proposició no de llei, perquè tenc la sensació que en altres ocasions i en debat similars han votat coses bastant més radicals que allò que jo estic plantejant avui amb aquesta proposició no de llei. Sobretot quan vostè mateix reconeix que aquest decalatge és verinós, entre els ingressos que rep la comunitat autònoma i la recaptació de la comunitat autònoma i la liquidació al cap de dos anys en el tema del finançament. Per això quan em parla d'apriorismes, els apriorismes els tenen vostès quan plantejen que primer de tot hi ha el dèficit i després la resta, el finançament, ja veurem quin tipus d'imposts; i nosaltres pensam que el dèficit és una peça més que s'ha de tenir en compte, com la tenia el govern del pacte, però no pot ser el centre de la política.

Si volen, podem fer la votació dels punts per separat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Per tant, arribats a aquest punt hem de passar a la votació i la podem fer per separat. Per un costat el primer i el tercer punt i per l'altre el segon punt.

Primer de tot passarem a votar el primer i el tercer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, són 5 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

I passam a votar el segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Per tant, són 14 vots ... en contra i 1 a favor. 13 (...), 9 i 4, 9 i 4, 13 vots en contra. Per tant, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 4536/13.

II) Debat i votació de l'escrit RGE núm. 2279/13, presentat per l'Ajuntament d'Alaior, pel qual se sol·licita que el Parlament insti la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears a revisar contractes administratius locals.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, relatiu a l'escrit RGE núm. 2279/13, presentat per l'Ajuntament d'Alaior, mitjançant el qual se sol·licita que el Parlament insti la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears a revisar contractes administratius locals.

En torn de fixació de posicions, en primer lloc té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista... Hi ha intervenció per grup. Fixació de posició. Té la paraula el Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Ens semblava que havent-hi aquí la batlessa de l'Ajuntament d'Alaior, que a la vegada és diputada, ens podria explicar a tots els membres què fa aquest escrit en aquest parlament abans d'establir l'oposició. És cert que tenim la documentació i per tant, ens basarem entorn a açò. Però evidentment ens hauria agradat haver escoltat la batlessa d'Alaior en aquesta cambra explicar, i ho vull repetir, un escrit presentat per l'Ajuntament d'Alaior, mitjançant el qual es sol·licita que el Parlament insti la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears a revisar els contractes administratius locals. Què és que no ho fa, açò, la Sindicatura de Comptes? La Sindicatura de Comptes efectivament revisa els comptes dels diferents ajuntaments, per suposat que sí!

Ho va fer amb l'Ajuntament d'Alaior aquests anys? Sí, segur que sí, per suposat. I en canvi, veim com l'ajuntament no, el Partit Popular, la seva batlessa decideixen dur en aquesta cambra un escrit perquè nosaltres remetem i posem en qüestió realitats que jo crec que estan absolutament equivocades en el plantejament que fa en aquests moments el Partit Popular. He de dir que, evidentment no li donarem suport, tampoc hi votarem en contra. No volem entrar en una qüestió sobre allò que representa, si és o no és. Evidentment donarem el recorregut que trobin vostès, però sí que ens sembla que qui governa que és qui té la responsabilitat de moltes coses, però evidentment una d'elles és la d'exercir la capacitat de l'enteniment entre les persones, entre el Govern i l'oposició i molt més a un ajuntament petit, utilitzar la majoria per tensar espais d'àmbit municipal, traslladar-los a aquesta cambra per posar en qüestió o no contractacions de la legislatura passada, de projectes que ja han passat per la Sindicatura de Comptes perquè açò sigui un element per tensar encara més un poble, ens sembla a efectes del Partit Socialista que aquesta no pot ser la feina que ens pertoqui fer aquí i que diu molt en certa manera sobre la talla política dels que hauríem de demanar capacitat de concertació, d'acord i evidentment d'afavorir espais de convivència.

Utilitzar el Parlament precisament per açò, també representa i ho vull dir, en certa manera una falta de respecte a aquesta institució o en qualsevol cas la devaluació de la qualitat democràtica. Aquestes qüestions haurien de ser capaços de resoldre's en el si de l'àmbit municipal, com pertoca. Evidentment hauríem de ser capaços i malauradament ens remetem a aquesta cambra el fet que amplifiquem encara més realitats d'àmbit local que no és a aquesta cambra a qui pertoca.

Podrien fer el mateix els altres? Sí, per suposat. Un podria anar a l'Ajuntament de Vila i començar a demanar expedients de contractació, també ho podríem fer a l'Ajuntament de Ciutadella o ho podríem fer de qualsevol altre ajuntament. Amb quina finalitat? Aquesta és la feina que hem de demanar al Parlament? No, no hauria de ser aquesta la feina que hauríem de fer en el Parlament. Ni hauria de ser aquesta la feina que hauríem d'entrar cada dia a l'hora d'analitzar o no contractacions de fa tres i quatre anys, durant la passada legislatura.

Per tot açò, per tant, no tindran evidentment el nostre suport, perquè ens sembla que en definitiva també es persegueix en certa manera confondre o tapar realitats municipals que han deixat en evidència en més d'una ocasió, jo crec que una mala gestió municipal, amb llicències municipals que en aquests moments preocupen i molt a la ciutadania, incapaços de tirar endavant projectes tancats i acordats com el mateix Parc BIT d'Alaior, amb obres paralitzades quan estaven perfectament en marxa i que s'han aturat de cop i volta, com el Pati de sa Lluna, tan reclamat o amb tensions que no fan referència només a l'àmbit polític, sinó que han arribat a un extrem jo crec que impresentable amb els mateixos funcionaris de l'ajuntament. Tot açò ara, les tensions de secretaria, les tensions polítiques, les tensions que viu un ajuntament, acabin traslladant-se i amplificant-se a espais com aquest, a nosaltres ens sembla que no hauria de ser aquest el plantejament.

Li demanaríem que ho retiràs, li ho deim directament i amb la màxima honestedat, aquest parlament ha de tenir una altra funció i ho diu una persona que du tres anys de vida parlamentària. N'hi ha d'altres que duen diverses legislatures i que haurien d'entendre millor que ningú allò que representa aquesta institució. Per açò creim que feim un flac favor quan obrim, feim recorregut i feim plantejaments entorn aquesta qüestió. Que açò ajuda a desviar realitats? Segur que sí; que ajuda a tapar mancances de govern? Segur que sí. Però mentrestant devaluam la qualitat democràtica i aquest exercici -insistim- nosaltres no el podem compartir.

Demanaríem que es retiràs, demanaríem que l'Ajuntament d'Alaior fes feina mirant cap endavant, resolent projectes i conflictes que hi ha dins aquesta mateixa legislatura i entrar a revisar expedients que ja han passat per Sindicatura de Comptes ens sembla directament que no pot ser ni ha de ser aquest el camí perquè, de fet, la ciutadania això és el que realment demana.

Hi haurà una abstenció per part del grup socialista, crec que ho hem deixat prou clar, ara ens agradaria, evidentment, que no entràssim en aquesta dinàmica perquè no és aquesta la funció que ha de fer el Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Abril té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, el nostre grup parlamentari s'abstindrà davant aquest escrit en coherència amb allò que han fet els nostres companys de l'Ajuntament d'Alaior.

Pensem que no és oportú que un ajuntament insti el Parlament i, per tant, s'utilitzi el Parlament d'intermediari per demanar una cosa davant la Sindicatura de Comptes, això està dins la potestat que tenen els ajuntaments, les corporacions municipals de fer-ho directament, si és que tenen motius per fer-ho, per això ens demanam per què no s'ha fet.

Entenem que és una mica la mateixa tàctica del Partit Popular que varen utilitzar quan es presentà l'informe de la Sindicatura de Comptes aquí en el seu escrit, que una cosa és el que fan tots els grups que sempre, evidentment, quan es troben irregularitats o coses a esmenar en l'informe de la sindicatura demanar que s'esmenin, i l'altra és llançar insinuacions, com varen fer en el seu moment a partir d'aquella denúncia que havia fet el Círculo Balear sobre el tema de les presumptes subvencions irregulars a l'Obra Cultural Balear i a l'Institut d'Estudis Catalans d'acord al que llavors es va aclarir que eren uns convenis de col·laboració que tenia subscrits el Govern amb aquestes entitats. Però bé, la intencionalitat que hi ha darrere d'aquestes insinuacions i d'aquesta estratègia seva, crec que queda bastant en evidència i crec que s'equivoquen.

Igual que els vaig dir l'altre dia en aquesta comissió, el mateix els dic ara, crec que quan hi ha motius o raons per llançar sospites o insinuacions d'aquesta magnitud el més bo i el més net és anar directament als tribunals, nosaltres no tenim res a amagar ni a témer en aquesta qüestió i és el que haurien de fer per coherència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sugrañes per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Mirin, deixin de fer el discurs que el Partit Popular mira al passat perquè aquestes forces polítiques, vostès, sempre volen tenir l'exclusivitat i el domini absolut sobre quan es mira al passat i quan no i això és..., vaja!, mera conveniència.

El que els he de dir tant a uns com als altres és que agafin, sé que porten molt poc en aquest parlament, però s'han de mirar el Reglament i s'han de mirar totes les tramitacions perquè precisament, precisament, els ajuntaments no poden directament instar la Sindicatura de Comptes, sinó que l'ajuntament ha d'instar el Parlament perquè, mitjançant la Comissió d'Hisenda, s'insti la Sindicatura de Comptes a revisar el que convengui. Els comptes, efectivament, es revisen, però els contractes en si, no. Per tant, es pot instar.

Una altra cosa, Sr. Marc Pons, Sr. Abril, han de saber que vostès, vostès, PSOE i PSM, quan estaven a l'Ajuntament de Ciutadella hi varen votar a favor en l'anterior legislatura i varen portar aquí, aquí, un debat idèntic a aquest. Per tant, a mi em faria vergonya veure aquesta ignorància quan defensen segons quins temes, perquè han mesclat una cosa amb l'altra i han de ser una mica més rigorosos en tot.

Ara els faré una exposició de per què i com, i a mi, de vostès, em cauria la cara de vergonya.

Mirin, ja els he explicat el perquè s'ha de portar aquí i els he de dir el perquè es va fer això, Iddò, mirin, aquesta petició ve motivada per l'extremadament difícil i complicada situació econòmica i financera que hi havia a l'Ajuntament d'Alaior quan es va produir el canvi de govern el juny del 2011. Tan inesperable i increïble era la situació econòmica i financera que va suscitar dubtes sobre els procediments seguits i les maneres en què s'havien administrat -o més ben dit malbaratat- els doblers de tots els ciutadans, amb un panorama tan confós el consistori es va veure amb la necessitat d'invertir una suma perquè fos una empresa auditora externa la que posés en ordre la comptabilitat de la institució i deixés les coses clares sobre l'estat en què un nou equip assoliria la responsabilitat de governar després de setze anys de govern socialista -vaja vergonya- i en els darrers quatre anys amb un pacte de govern entre el Partit Socialista i Esquerra Unida.

Aquesta és una operació de pur seny, un balanç necessari en el moment d'un traspàs, amb un saldo negatiu a les arques municipals de 987.000 euros, amb unes factures a proveïdors que el Partit Socialista, l'anterior govern, va dir que pujaven a 1.300.000 euros i va resultar que varen pujar a 6.800.000 euros i amb un deute bancari de 9.600.000 euros, sense cap disponibilitat per fer front a la nòmina dels treballadors i pensant també que les institucions estan obligades per precepte constitucional, però també moralment, a retre comptes, a complir una transparència de la gestió i fer explícita la gestió dels recursos dels ciutadans, i era per tant convenient definir on era la línia de frontera econòmica entre l'anterior gestió i la que començava.

Per tant, era indispensable conèixer les coordenades econòmiques on es trobava l'ajuntament per començar a traçar el rumb d'una gestió econòmica que havia naufragat estrepitosament ja que no es considerava que hagués tengut èxit una gestió que va deixar a les portes demanar un préstec per pagar els funcionaris o que ens rebia per exemple amb una pluja d'amenaces de companyia elèctrica de tallar el llum dels diferents sectors de la ciutat.

Més enllà encara amb la concertació de l'ICO que el Govern central va posar a disposició dels ajuntaments encara varen començar a produir-se més inesperades i doloroses sorpreses en forma de factures que apareixien pels calaixos.

En aquest intent de posar ordre, ens va semblar que hi podria haver irregularitats que a la vegada havien passat factura als ciutadans pels deficients procediments seguits en adjudicacions i contractacions. És per això que també es va creure oportú que fos un organisme professional, independent i oficial com és la Sindicatura de Comptes el que esbrinés aquests enigmes, ja que ni el personal de la casa sabia explicar molt bé el que havia succeït i mai no es pot considerar procedent continuar gastant els doblers dels ciutadans en més i més auditories externes.

És per tot això que l'Ajuntament d'Alaior instava aquesta cambra perquè a la vegada instàs la Sindicatura de Comptes, com legalment s'ha de fer, que revisàs els procediments, la seva tramitació, els criteris plantejats a valorar i la legalitat de les ofertes, desviacions damunt les quantitats per les quals varen ser adjudicades a una empresa i si aquestes desviacions haguessin pogut provocar que l'adjudicació no s'hagués hagut de donar a qui es va adjudicar.

En aquest cas, a l'Ajuntament d'Alaior li costa encara molt de sacrifici haver d'aplicar una gestió dura en personal amb aplicació d'imposts, amb ajustament de serveis en quedar congelats, a no poder fer front a inversions necessàries i per tant, s'ha de poder explicar als ciutadans amb els termes més verídics i exactes que sigui possible, perquè al final són els ciutadans els que han de pagar el *pato* per gestions molt poc responsables... que es varen gastar el futur dels altres.

I si ho demanen així és precisament per poder passar pàgina. Vostès en principi no haurien de tenir cap inconvenient perquè això, que es faci una lectura de les seves xifres per un òrgan de control democràtic, que és independent i que té entre les seves competències un estudi com el que demana l'Ajuntament d'Alaior, que també ho podria haver estudiat abans.

Per tant, convé donar respostes a la crida ciutadana de transparència i claredat, vostès ens la demanen dia a dia i em costarà creure que es neguin al fet que els comptes puguin ser analitzats, que és el que faran vostès.

Ningú no ha de tenir por de ser revisat o auditat quan està convençut que el que ha fet està bé.

Moltes gràcies. El nostre vot evidentment serà favorable.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes.

Acabat el debat passam a votar l'escrit RGE núm.2279/13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Seran 9 vots a favor; cap vot en contra; 5 abstencions.

Per tant, s'acorda instar la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears a revisar contractes administratius locals.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Se'ls desitja bona setmana, bon estiu i que quan tornin, tornin amb bon humor i amb ganes de fer feina. Així que bones tardes a tots i salut.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS